

CAMPANER

publicació de l'O.C.B.

Núm. 21

JULIOL-AGOST 1985

"CAMPANET"
Revista Bimensual

Edita

Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador

Miquel Vives Mascaró

Equip de redacció

Joan Buades Crespí
Jaume Ordinas Llobera
Damià Pons Pons

Administració

Pere March Mascaró
Jaume Nadal Ripoll

Publicitat

Joan Buades Crespí

Fotografia

Pere March Mascaró
Damià Ferrà-Ponc

Disseny i Il·lustració

Joan Martorell Martorell
Josep Bernat

Col·laboradors

Joan Pons Pol, Jaume Mo-
rell, Damià Ferrà-Ponc,
Obra Cultural Balear,
Aloma, Catalina Valriu,
Guillem Alemany Pons,
Josep Segura Salado, Cata-
lina Vilanova, Francesc
Aguiló Pons, Jaume Puigser-
ver, Francesc Lladó.

Impressió

Apòstol v Civilizador. Petra.

Dipòsit legal

P.N. 659/1982

Domicili

Plaça de Son Sordoi, 10, 1er, 1a
Telèfon: 51 62 27

Portada

Fotografies: Pere March

Els articles d'aquesta re-
vista expressen únicament
l'opinió dels seus autors.

Que fa el Consell Insular en Cultura i Esports

Les activitats del CIM en matèria cultural són nombroses.

De forma directa realitza una labor important de difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i de la Biblioteca artesana, i a través de la xarxa de biblioteques i de la tasca d'ordenació d'arxius municipals. A més de tot això, impulsa i fomenta totes aquelles activitats orientades a l'ensenyança i a la difusió de la nostra llengua.

Promociona els estudis universitaris, per una banda, col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears, i per altra, mitjançant el sosteniment de: La UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància).

L'Escola Universitària de Treball Social.

els municipis.

Fomenta la iniciació en tot tipus d'esport de la població infantil i juvenil i proporciona als col·legis i entitats material esportiu.

També organitza, patrocina i promociona tota classe de proves que promouen la pràctica de l'esport al mateix temps que en mantenen l'interès.

Entre totes aquestes iniciatives destaquen com a actuacions directes del Consell Insular de Mallorca, l'Escola a la Mar i l'Escola de Pilota, dedicades a l'ensenyança d'aquests esports i destinades als infants de tot Mallorca.

Consell Insular
de Mallorca

En relació a l'esport intervé de forma decisiva en l'elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en

MUSIC
BAR
SA
PENJADA
c/ Llorenç riber nº 28
tel. 51.61.16 - campanet

VINS DE RIOJA FAUSTINO

VINS DE NAVARRA GRAN FEUDO

CASTILLO DE MELIDA

DISTRIBUEIX:

CIA. HISPANIA DE BALEARES SA.

TEL 276300

Pâtisserie
Mel i Sucre

ELABORACIÓ PRÒPIA

Avda. Gaspar Bennassar, 26
07004 Palma de Mallorca

Tel. 20 95 22

EDITORIAL.

No ens queda més remei que insistir en la qüestió lingüística. Si fa dos mesos ens véiem empesos a denunciar la incongruència i la incultura d'algun dels responsables "culturals" del nostre poble, ara -per com- pensar- voldríem donar-vos noves d'un important aconeteixement: la celebració del II CONGRES INTERNACIONAL DE LA LENGUA CATALANA, que es desenrotllarà de febrer a maig de l'any que ve, de forma itinerant, a Lleida, Barcelona, Palma, Perpinyà, Andorra, Tarragona i València. S'hi debatrà tot allò que afecta la nostra llengua, centrant l'atenció als aspectes sociolingüístics, és a dir: la normalització, els mitjans de comunicació, l'ensenyament, les lleis, etc. Promet ésser molt interessant i profitós.

Aquest acte té un antecedent gloriós: el primer congrés que es celebrà l'any 1906, del qual fou l'ànima Mn. Alcover. Tengué un èxit esclatant -més de tres mil inscripcions- i, segons diu la convocatòria del congrés del 1986, "per a la majoria dels participants -entre els quals cal esmentar Pompeu Fabra, Joan Maragall, Teodor Llorente, Lluís Fullana, Miquel Costa i Llobera i Llorenç Riber- el Congrés de la Llengua -no era sinó una part de tot un conjunt: l'esforç de redreçament nacional dels països integrats en la nostra àrea lingüístico-cultural."

Han passat vuitanta anys i segurament Mn. Alcover encara veuria la necessitat de mobilitzar forces per evitar l'esfondrament de la nostra cultura. Els atemptats -premeditats o no- ens poden sorprendre a cada moment: un cartell mal escrit, un programa de festes infecte, un decret d'ensenyament regressiu, la desinformació i la intoxicació, la nostra -pròpia posició personal, poden fer malbé una llengua que hem conservat durant set-cents anys.

Que es celebri un congrés, del qual n'és un dels Presidents d'Honor l'Excm. Sr. Gabriel Canyelles, per analitzar i denunciar tot això pot ésser positiu i encoratjador. Pot ésser totalment inútil si no serveix perquè prenguem consciència individual i col·lectiva del perill. La nostra tasca personal fent valer els nostres drets, no claudicant davant el castellà a les converses, denunciant el terrorisme cultural i la castellanització subterrània, ha d'ésser decisiva.

Per acabar, recomanariem a tots aquells responsables "culturals" un poc eixelebrats que pensassin que existeix un Estatut d'Autonomia que defineix el català com a llengua pròpia de Mallorca i que recomana com a exemple a seguir la "tradició literària autòctona". Forma part Mn. -Llorenç Riber de la nostra "tradició literària"? Si és així, observau com escriu la nostra llengua.

NOTICIARI + CAMPANET A LA PREMSA + BARBARA A. GUENTHER +
MADÒ COVANERA + L'ESTIU A LA PLAÇA + PROGRAMACIÓ DE TV-3
ESPORTS: PING-PONG, BÀSQUET, CICLISME, FUTBOLET, KARTS +

Noticiari

LES TOMBES CRIVELLADES HAURAN DE SER ARREGLADES PELS SEUS PROPIETARIS

Durant una sessió plenària el batle digué que no en volia saber res de l'assumpte de les tombes crivellades ja que els seus propietaris havien firmat un paper en el que havien acceptat les obres de l'empresa.

En conseqüència, els propietaris hauran de pagar el cost de les reparacions, essent altra volta víctimes innocents en aquest afer en el que els pocs escrúpols de l'empresa constructora no han estat contrarestats pel batle amb l'energia que hauria estat necessària per a defensar els interessos legítims d'un grup de campanaters.

LA DEPURADORA EXHALA MALES OLORS

A causa d'un funcionament incorrecte la depuradora ha exhalat unes males olors prou fortes, durant el mes de juliol i als inicis de l'agost, que fins i tot eren detectables a distàncies superiors als mil metres. Fa més de mig any que uns tècnics de la Conselleria de Sanitat visitaren la depuradora per analitzar el seu funcionament i, pel que sembla, no s'adoptaren les mesures que haurien convingut.

D'altra banda, és incompreensible que l'Ajuntament no actués amb promptitud per a solventar el problema. ¿Tal vegada la seva no intervenció s'explica pel fet que els responsables del manteniment de la depuradora no audeixen a visitar-la amb la freqüència que convendria?

ACAMPADA DELS ALUMNES A CALA MURTA

Dia 21 de juny els alumnes del Col·legi Públic celebraren, en companyia de molts dels seus pares, l'acabament del curs amb una benenada.

La darrera setmana de juny els alumnes de 4^{art}, 5^è i 6^è, amb alguns pares i professors, anaren a Cala Murta d'acampada. Des de fa uns anys aquesta és una activitat que es repeteix cada curs.

EN JAUME VIDAL ALCOVER I LA MINYONIA

En Jaume Vidal Alcover, catedràtic de la Facultat de Lletres de Tarragona i important escriptor de la nostra literatura, està preparant un estudi en profunditat de La minyonia d'un infant orat. Sobretot realitza el seu treball a l'estiu, durant el temps que estiuja al Mal Pas, i compta amb l'ajuda valuosa del campanater Toni Colom, que va esser molt bon amic de l'autor de La minyonia i que pot donar-li informacions ben útils.

LA VOCACIÓ PERIODÍSTICA D'EN JOAN AMER

Des de fa uns anys la presència informativa de Campanet a les pàgines del "Diario de Mallorca" és freqüent i detallada, fins al punt d'esser un dels pobles que tenen més protagonisme a la premsa illenca. El responsable d'aquest fet tan positiu és en Joan Pons i Pol "Amer". En Joan "Amer" té una autèntica vocació periodística i té un bon nas per a trobar sempre les notícies d'interès. En l'actualitat és el campanater més ben informat sobre les coses més diverses que passen al nostre poble. A més, la recopilació continuada de notícies li permet anar formant un arxiu on se recolleix, dia a dia, la petita història dels campanaters i del seu poble. Amb els anys, aquests reculls d'informació aniran guanyant encara més valor. De les cròniques d'en Joan "Amer" en destquen dues característiques: la preocupació per la millora i el bon funcionament de Campanet i l'actitud crítica envers aquelles coses o actuacions que no li semblen correctes. Una cosa que el treu de polleguera és comprovar que la identitat tradicional de Campanet és víctima del mal gust i com el patrimoni històric local ---Pou d'en Gatell, s'Abeurador,....--- és víctima de la brutor i de la indiferència de les autoritats. Als seus escrits sempre hi trobam una espira de passió i de revolta, pròpia d'aquells que estimen la seva terra i en volen assumir la seva defensa.

També és de justícia assenyalar el deute que la nostra revista té amb en Joan "Amer". Durant més de dos anys ell en fou el Coordinador i el redactor més important. Fou capaç d'assegurar-ne la seva continuïtat i de fer-la interessant als lectors. Quan, a causa de la no disponibilitat de temps, n'abandonà la coordinació, no se'n volgué deslligar ja que hi continuà relacionat com a col.laborador habitual. Un servici, tal volta desconegut però valuós, que actualment en Joan fa a la nostra revista és el de proveïdor de bona part de les notícies que anareixen recollides a les seves pàgines. Per tot això, sentim cap a ell un sac ple d'agraïments.

NOVETATS A LA PLAÇA DE SON BORDOI

Coincidint amb les festes de Sant Victorià foren instal.lats a la plaça de Son Bordoi una sèrie de bancs, d'estil semblant als de la plaça Major, regalats per la Caixa de Pensions i un mini parc infantil amb engronsadores.

D'altra banda, els arbres que hi ha sembrats pugen ben verds i esponerosos.

INAUGURACIÓ DEL CENTRE DE SALUT

Dia 6 de juliol, a les deu de la nit, el president del govern de la Comunitat Autònoma, el Molt Honorable Gabriel Cañellas, inaugura oficialment el Centre Local de Salut, la construcció del qual ha estat subvencionada per la Conselleria de Sanitat. Les obres, realitzades en el termini d'un mes, han costat 2.303. 303 pessetes. El Conseller de Sanitat, l'Honorable Gabriel Oliver, i el diputat de la Coalició Popular Gabriel Godino també hi foren presents. Hi hagué parlaments del batle, del president i del conseller.

Les dependències del nou local i el material tècnic sanitari disponible permetran que els malalts puguin ésser adequadament atesos.

INTERRUPCIÓ EN EL SERVICI D'AIGUA POTABLE

Durant l'estiu, i com ja és habitual als darrers anys, el proveïment d'aigua potable ha sofert interrupcions constants. Quasi cada dia ha faltat l'aigua durant una sèrie d'hores. I en algunes zones del poble només n'han pogut disposar a partir de la mitjanit. A més de les cases del nucli urbà, també n'han patit les deficiències les finques rústiques ja que no han pogut fer ús de l'aigua quan els era necessària. A mitjan agost, amb l'entrada en funcionament del nou pou de Sa Cova, el cost del qual fou d'uns dos milions de pessetes, s'aconseguí normalitzar el proveïment. Ara, però, el problema és que la qualitat d'aquesta aigua que ens arriba no és, aparentment, massa bona: és tèrbola, portadora d'areneta terrosa.

CREACIÓ D'UN CURS DE PREESCOLAR

El Ministeri d'Educació ha respost afirmativament a la demanda d'un curs de preescolar feta per l'Associació de Pares d'Alumnes i pel Claustre de Professors. En el concurs de trasllats de mestres d'enguany ja es tingué en compte la necessitat de cobrir-ne la plaça amb un professor especialitzat en educació preescolar. El curs s'impartirà en una aula del mateix edifici del Col·legi Públic. És una bona notícia.

EXPOSICIÓ DELS ALUMNES DE L'ESCOLA DE PINTURA

A la Casa de Cultura de "la Caixa", durant les festes de Sant Victorià, exposaren les seves obres els tretze alumnes que havien assistit a les classes que imparteixen els pintors Angel i Vicente Pascual "Hermandad Pintórica". A l'exposició hi havia obres de Francisca Bennàssar Pons, Francisca Bennàssar Buades, Esperança Estrany, Antoni Femenia, Pere Gual, Maria Antònia Joan, Francisca Marroig, Elinor Mascaró, Joan Mir Vich, Antònia Morell, Catalina Munar, Francisca Pons i Miquel Vives Martorell. En general s'hi observava, cosa d'altra banda ben lògica, la influència de l'estil i la temàtica de la pintura dels dos professors, però també hi havia alguns casos d'alumnes que ja havien aconseguit un to personal ben perfecte i suggerent.

EXCURSIÓ A HOLANDA

Els dies 17, 18 i 19 de juliol una vintena de campanaters viatjaren a Holanda. Visitaren Amsterdam, Marken, Volendam, Delft i La Haia. Fou una visita curta però suficient per a comprovar la bellesa de les ciutats i els camps d'aquell país.

LA NORMALITZACIÓ DE LA NOSTRA LLENGUA ÉS COSA DE TOTS

La normalització del català, en el sentit de fer-ne normal el seu ús en totes les situacions i àmbits, és una responsabilitat que ens correspon a tots els mallorquins. Per sort, a Campanet comença a haver hi persones que ho han entès així i ajuden, en la mesura de les seves possibilitats, a augmentar la presència pública, al carrer i al comerç,

de l'única llengua que és pròpia de Mallorca. Per desgràcia, també hi ha casos d'arreconament de la llengua que parlem tots a l'hora de comunicar qualque cosa per escrit. És mal d'entendre el fet que un campanater pugui preferir una llengua forastera a la seva pròpia. Aquí volem esmentar alguns d'aquests casos d'ús de la nostra llengua i ho feim com a agraïment i amb voluntat d'encoratjament: al programa de les festes de Sant Victorià d'enguany hi havia 20 anuncis comercials en català d'un total de 48, al carrer Llorenç Riber hi trobam els rètols Peixateria Júlia, Cas Beato i Sa Pujada, al cantó des Càrritx el de Forn de Can Jaume, al carrer de Sant Miquel la Papeteria-Llibre de na Maria de s'Estany,

el club de futbol hi ha redactat el cartell de la campanya de socis, les Coves hi han editat un prospecte de propaganda,... També comença a ésser habitual escriure en català les invitacions de noces, els recordatoris de la primera comunió,... Igualment, és important que els actes religiosos de la parròquia sempre siguin en català. No hi ha dubte que anam fent camí. Però, si volem arribar a la normalitat encara ens fa falta donar moltes passes, i convendria que les donàssim més de pressa.

SITUADES quasi al cor de les més importants zones turístiques com son: Sóller, La Calobra, Lluch, Inca, Pollença, Formentor, Alcúdia i Ca'n Picafort, es troben les

COVES DE CAMPANET

SOL·LICITUD PER A CONSTRUIR UNA NOVA FÀBRICA

Hi ha la possibilitat que l'empresa Artigues Coll construeixi als voltants de Menestralia una fàbrica d'articles de pell. El lloc no és urbanitzable, i per això el Col·legi d'Arquitectes, a l'hora d'expedir els plànols de l'edifici, féu firmar als interessats un escrit en el que els notificava la il·legalitat de l'obra. D'aquesta manera se'n rentava les mans davant qualsevol responsabilitat.

Quan la petició arribà a l'Ajuntament, el batle demanà l'opinió del govern de la Comunitat Autònoma. Feta aquesta consulta i sense tenir en compte per res als altres membres del Consistori, el senyor Joan Martorell digué que donaria el permís però que l'edifici hauria de ser declarat d'interés social.

BALL A FANGAR

Des de fa dos anys se celebra a Fangar una festa que reuneix els habitants ocasionals d'aquesta contrada. Enguany es congregaren unes dues-centes persones entre gent de les casetes, parents i coneguts. Hi hagué força animació i es va menjar i ballar fins a la matinada, al so de la "Vasconia". La festa, que té lloc pels voltants de la Mare de Déu d'agost, pareix que es va consolidant per moments, refermant el sentit de nucli de població amb una certa entitat peculiar que tradicionalment ha tengut Fangar.

DENÚNCIA A "SA PUJADA"

El pub "Sa Pujada" fou denunciat per tres veïnats per molèsties de renou. Es presentaren inspectors de la Conselleria d'Interior, els quals no detectaren deficiències de tipus sonor però sí d'altres castes: sortides d'emergència, extintors. De fet, es tracta d'uns requisits que cap bar del poble no compleix. En tot l'afer cal remarcar una certa actitud anòma. la de l'Ajuntament, el qual no avisà els propietaris del pub en saber que hi havia la denúncia. Ara quedam a l'espera de la resolució de la denúncia i del que pugui esdevenir.

LES MORTS ABSURDES

Ara fa tot just un any que morí en un desgraciat accident de cotxe en Joan Amengual "de Son Corró". En Joan era un bon amic de la nostra revista i de moltes de les causes que ens empenyen a sortir al carrer cada dos mesos. Tenia una cinquantena d'anys, era casat, pare d'una filla, i la seva professió era la de mestre d'escola. En Joan també era un aferrissat defensor de la nostra llengua, ala que coneixia prou bé, i un estudiós de la prehistòria mallorquina. Per damunt tot, però, era una persona que estimava molt Mallorca, i que patia davant la indiferència col·lectiva per la situació anormal de la llengua o per la dependència política del país. En definitiva, era un ciutadà que exercia de mallorquí. I per això ha és mereixedor del nostre agraïment i del nostre record.

Dia 3 d'agost, a la matinada, morí inesperadament a la plaça Major el jove Nofre Pons Miró de 22 anys. Quan una vida plena de joventut s'acaba, i per desgràcia cada parell d'anys sol succeir al nostre poble, les paraules no saben trobar-hi cap sentit.

EXCURSIÓ EN AUTOCAR

Diumenge dia 18 d'agost dos autocars plens de campanaters feren una excursió pel Llevant de Mallorca. Visitaren la Colònia de Sant Pere, Artà, Capdepera, Cala Ratjada, Cala Agulla, Coves d'Artà. Dinaren al restaurant "El Amanecer" de Cala Ratjada, on feren una mica de trui animats per l'orquestra "Vasconia".

**BAR
CA'S
RETO**
GELATS
I
TAPES
VARIADES

chamburcy
yogur
natural
GARANTIA NESTLÉ
CHAMBURCY ; el yogur dels
ESPORTISTES

CAMPANET A LA PREMSA

ELS TEMES D'UN PLE MUNICIPAL

Després de dos mesos de no celebrar cap Ple, dia 27 de juny es reuní l'Ajuntament en una sessió ordinària.

Primerament es llegí la correspondència oficial. Hi hagué cartes de la Societat Protectora d'Animals, dels empresaris de les arts gràfiques i, per acabar, una de la Conselleria de Cultura en la que es denegava la concessió d'un extintor que havia estat sol·licitat per l'Ajuntament per tal de poder assegurar la documentació de l'arxiu municipal contra possibles incendis. La petició fou denegada sense cap explicació.

Aprovada la liquidació del pressupost

La liquidació del pressupost del 1984 fou aprovada amb els sis vots favorables del grup d'Alianza Popular. El grup del PSM no volgué votar ja que no estigué d'acord en la manera com el grup governant havia fet la liquidació per considerar que estava en desacord amb la nova Llei de Règim Local. Tot seguit, però, el regidor del PSM Damià Pons lloà la constant dedicació del funcionari Gabriel Gual per a fer possible la liquidació dels comptes.

Altres punts

En el capítol de precís i preguntes es considerà que era urgent la creació de la Comissió de Comptes de l'Ajuntament: quedà integrada pel batle i els regidors Nicolau Martorell i Damià Pons.

El batle informà que s'havien destinat sis-centes mil pessetes a les festes populars. Els PSM demanà qui havia decidit aquesta quantitat i per quina raó ells no havien estat convidats a les reunions preparatòries ni tampoc informats. El batle respongué que no ho sabia ja que d'aquest assumpte se n'havia fet càrrec en Nicolau Martorell.

(Corresponsalia, "DM", 10-VII-1985)

El Pou den Gatell

Les normes subsidiàries aprovades enguany inclouen entre els seus objectius la protecció d'algunes construccions de segles enrera: es Pou d'en Gatell, es Pou Bo, s'Abeurador del Camí Blanc i s'Abeurador des Ponet. Cadascun d'aquests llocs és una mostra valuosa de l'arquitectura local i un testimoni de la vida tradicional d'un poble, d'un temps en què les famílies i el bestiar aprofitaven l'aigua d'aquests pous i abeuradors.

Descripció del Pou d'en Gatell

Es Pou d'en Gatell, situat a la sortida del nucli urbà per la carretera de Moscarí, a devora Can Llis, va servir durant molts d'anys per a proveir d'aigua a moltes de cases que a principis de segle encara no disposaven de cisterna.

Afegit al pou hi ha un edifici senzill, amb parets de marès, que té en el seu interior dues fileres de piques per rentar, amb diferents compartiments, i unes petites síquies a cadascun dels costats que servien per a distribuir l'aigua a les piques. Actualment estan quasi del tot destruïdes. L'edifici té uns set metres de llargària i uns cinc d'amplària, i quatre arcades. La teulada, que fou parcialment arreglada fa uns anys, és de teules. A la part exterior hi ha un petit safareig que hi fou construït fa una quinzena d'anys en ocasió d'unes perforacions que s'hi feren per a trobar un major cabdal d'aigua. Tot plegat presenta un estat deplorable. Fins al moment cap dels consistoris s'ha dedicat a desmuntar-lo.

Es Pou d'en Gatell a través dels escriptors

Trobam referències al Pou d'en Gatell a les obres de diversos escriptors. El DIE BALEAREN de l'Arxiduc Lluís Salvador, en la seva versió castellana, diu: "De Campanet parte también un mal camino hacia Caimari por entre frondosos arbolados y a la derecha se dejan las casas de s'Aloueria pe-tita mientras que a la izquierda queda un pórtico con varios abrevaderos".

A les RONDAIES MALLORQUINES de mossèn Antoni Maria Alco ver n'hi ha una titulada Es cor-pet des pou d'en Gatell que comença d'aquesta manera: "Ran d'es camí vei d'Inca a Pollença, no gaire lluny de Campanet, troben un pou que li diuen d'en Gatell. Ses venes d'aigo li venen de Lluç i diven que són tan grosses i tan fortes que en set llençols no les podrien tapar; això és que no l'han vist eixut mai ni que mancab gens, per molt de temps que estiga sense ploure. S'aigo que sobra, se'n va a un altre pou, set o vuit minuts enfora, que li diuen es Pouet". Al llarg de la rondalla se'n diuen més coses del pou, a través del qual ens introduïm en un jardí fantàstic: "aquest pou tenia dos poals a cada cap de corda, passada p'es corró". Els més vells encara ho recorden.

Segons la rondalla, el Pou d'en Gatell és la porta d'entrada a aquest jardí

Proveïdor d'aigua al poble

Els campanaters de més edat encara recorden que al Pou d'en Gatell s'hi reunien moltes dones que hi acudien a rentar o a cercar aigua. Hi havia un jurat de l'Ajuntament que obria i tancava el pou en unes hores determinades. En ocasions la filera de dones amb gerres era d'un parell de metres.

A mesura que les cases del poble anaren construint les seves cisternes, la funció del Pou anà disminuint. Fa uns vint-i-cinc anys, però, que l'amo en Toni Marxando encara anava a cercar-hi aigua, amb una bota damunt el carro, per a dur-la a les cases que ja havien buidat la cisterna.

En l'actualitat, no se'n fa cap ús del Pou den Gatell. Creim que els seus servicis als nostres avantpassats i el seu valor com a símbol d'identitat, el fan mereixedor d'una atenció molt superior a la que li atorguen les autoritats locals.

(Corresponsalia, "DM", 3 d'agost 85)

BAR

VARIATS
XOCOLATA
AMB
ENSAIMADES

ZENER

laboratoris d'electrònica i d'equips d'alta fidelitat "hifi", c/. francisc fiol i joan -5 ciutat - tel. 291772., per informació i demostració a campanet: pere i joan martorell "canta".

Entrevista amb Bàrbara A. Guenther

Jo em deia Bàrbara-Anastàsia Traeger però quan em vaig casar amb Bob Guenther vaig agafar el llinatge del meu marit. Vaig néixer el 18 de novembre de 1944 a Schweina (Thüringen). El meu pare era un petit comerciant. Acabada la segona Guerra Mundial s'instal·là a Berlín o posà un comerç. La meva mare havia treballat de secretària. Així, el 1945, els pares anaren a viure a Berlín, al barri de Charlottenburg, on la meva àvia tenia una casa. Però els pares es divorciaren de seguida i la mare es casà amb un anglès. I així, quan jo només tenia tres anys me'n vaig anar amb la mare a viure a Anglaterra. Vivíem a Leicester. Vaig aprendre a parlar, llegir i escriure anglès que es va convertir en la meva llengua fins al punt que gairebé ja no sabia alemany.

Vaig viure a Anglaterra fins als vuit anys. Llavors vaig tornar a Berlín on vaig estudiar fins als 21. Des dels 18 fins al 21 vaig estudiar a Berlín per guardar infants. I guardar infants fou la meva feina durant deu anys a Berlín.

Afició a la pintura

De molt petita pintava per mi mateixa. El 1966 em vaig casar amb Bob Guenther i vàrem venir de vacances a Peguera. De Mallorca m'agradaren el clima, el paisatge, la tranquil·litat i la gent mallorquina. He viatjat per Dinamarca, Escòcia, Austria, Itàlia... però Mallorca ens agradà molt i la possibilitat de viure-hi era suggestiva. Nosaltres vivíem i treballàvem a Berlín. Bob a les oficines de la Siemens i jo guardant nins. Era molt cansat. Pensàrem que "només vivim una vegada" i que allò no era viure ni res. I per viure millor determinàrem traslladar-nos a Mallorca.

L'any 1971 érem a Can Picafort, de vacances. Un amic de Campanet, Francesc Alemany i Gual "Missera", ens digué que ens convendria una casa a la Urbanització de Son Borràs (Campanet). I li compràrem un solar i hi férem un xalet que se digué "Villa Bàrbara". I cada any hi passàvem les vacances. L'any 1976 vaig dedicar-me molt a la pintura. El 1977 vaig deixar la feina i em vaig dedicar només a pintar. I ja el 1977 vaig fer la meva primera exposició, a una casa de cultura que es diu Gropiushaus (Berlín). Eren olis sobre fusta. I quadres de figures líriques, romàntiques, estilitzades. Res de paisatges. Vaig vendre molta obra i la crítica em tractà bé. I En Bob i jo ens animàrem amb l'èxit i agafàrem

coratge per venir a Mallorca i fer de la meva pintura el nostre medi de viure.

L'any 1978 passàrem a viure a Mallorca i ens instal·làrem a "Villa Bàrbara" (Son Borràs). Jo pintava i En Bob posava les vases i comercialitzava la pintura. Gabriel Mateu, que havia estat Batle de Campanet, s'interessà per la meva pintura i m'organitzà la primera exposició a Campanet, que es va fer a la Caixa de Pensions (1978). Eren temes molt lírics, molt romàntics. I també va ser un èxit de vendes i de crítica. De llavors ençà vaig anar fent exposicions. Així el 1979 vaig exposar a la Caixa de Pensions (Pollença) i al Cafè Siemenstadt (Berlín). El desembre de 1980 vaig exposar altra vegada a Campanet. El 1981 vaig exposar a la Caixa de Pensions (Alcúdia) i a la Galeria Amics (Alacant).

El nostre sistema de vendre pintura era molt divers. Els quadres es venien a través de galeries, botigues i particulars. Fins i tot a la nostra casa de Son Borràs vaig fer exposicions els anys 1982 i 1983. La majoria de les vendes es feien per Pollença, Alcúdia, Cala Ratjada, Cala Murada... Tot això era cosa d'En Bob, que ho sabia dur molt bé. També he venut molta pintura per Campanet, tant a través d'exposicions com particularment. A moltes cases de Campanet hi ha obres meves. He signat les meves obres com a "Bagué", que ve a ser una abreviació del meu nom i llinatge.

Un art optimista

La pintura significa per mi una forma d'expressar-me. Però vull deixar prou clar que sempre he fet una pintura positiva, optimista, cordial, amable. Un quadre és per transmetre alegria i no tristesa. No puc ni vull pintar coses negatives, depriments. M'interessen la figura i el paisatge. Crec que el gran art, al llarg de la Història, ha estat figuratiu. I a mi el que m'agrada és la figura. L'art modern que ha abandonat el figurativisme no em diu absolutament res de res. M'agraden Miquel-Àngel, Goya, l'Impressionisme... Però de la pintura moderna, molt poca cosa.

He emprat tècniques molt diverses: olis, aquarel·les, pastels, ceres, tèmperes... El temari és, però, prou simple: paisatges i figures de Mallorca. A vegades partesc de fotografies i altres de dibuixos. Els paisatges són prou reals, però les figures solen ésser imaginàries.

Ara la meva vida canviarà completament. En Bob morí repentinament a la nostra casa de Son Borràs el 16 de gener de 1985, el dia de la gran nevada. Sense ell em serà impossible viure de la pintura. És clar que puc seguir pintant, però ¿qui em comercialitzaria les obres? A més a més, tampoc no m'agrada viure tota sola a Mallorca. He decidit vendre els dos xalets que tenim a Son Borràs i tornar a Berlín. Seguiré pintant, però només per mi mateixa. És trist haver de deixar Mallorca i els amics. Però la vida és així.

Aquesta entrevista amb Bàrbara-Anastàsia Guenther fou feta per Damià Ferrà Pong a Son Borràs (Campanet), el 22 de febrer de 1985.

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

L'Estiu a CAMPANIET

Passar l'estiu a un poble pot esser tan agradable, o molt més que passar-lo a vorera de mar o bé viatjant. De cada any són més els qui es decideixen a venir a passar l'estiu a Campanet. Uns ho fan per primera vegada, altres tornen repetir l'aventura any rere any. Prova de satisfacció i de que s'ho han passat bé. Per què serà? Analitzem un poc diferents aspectes i visions de Campanet durant l'estiu per poder treure una conclusió.

Poble ben situat

La situació del poble influeix a l'hora de triar-lo com a lloc de vacances. No hi ha dubte que Campanet, malgrat no oferir un aspecte ni de poble de muntanya ni de vorerer de mar, té aspectes que faciliten com qualsevol altre poble que agradi. Està prop de tot. En mitja hora de cotxe vas allà on vols. Per la qual cosa té la gran avantatge d'estar allunyat del renou de la ciutat i dels llocs turístics.

No ofereix cap reclam

Si el miram bé veurem que ni culturalment ni esportivament, el nostre Campanet no ofereix durant l'estiu cap casta d'activitat que serveixi per atreure els nostres visitants, per tant si ells hi venen és únicament per descansar. En canvi, a altres pobles de l'illa, les activitats que s'organitzen serveixen de petit estímulo a l'hora d'elegir-los com a lloc per passar l'estiu.

Ara bé, es veu que la gent que ve és per descansar i estar tranquils, i tenir una bona acollida. Aquest és un fet a tenir present.

L'ambient, un fet a tenir en compte

Quin ambient hi ha en aquest poble és una pregunta que es fan molts dels qui hi venen a l'estiu. I també moltes altres persones que et pots trobar per l'illa. Idd, l'ambient que hi trobareu és senzill, i centrat principalment, al llarg de l'estiu, en les xerrades que es fan als cafès de la plaça. Allà, joves, nins i vells, de bon dematí comencen a contar coses i comentar fets. A la nit dels mesos de l'estiu aquestes xerrades són més profundes, i en grans rotllades. La gent conta lo que al llarg del dia els hagi pogut passar. S'animen tant que a les dues de la matinada encara tenen humor per prendre un refresc, o bé sortir de marxa cap a les costes de Mallorca. És que el temps no compta a la plaça, el bon estar, enmig de la frescor, es fa curt i tothom dis-

fruta de contar, o simplement d'escoltar, qualsevol cosa que un pugui dir.

La gent de l'estiu

Quina és la gent de l'estiu? És diversa la gent que passa l'estiu a Campanet. En primer lloc hi podem posar aquells ciutadans que durant tot l'any venen els caps de setmana i, tot just començat l'estiu, ja no se'n mouen, passant tota la setmana al poble. Aquestes famílies són considerades com a campanateres. Després hi podríem situar la colònia sudamericana, que durant aquests darrers mesos ha anat en augment. Però l'estiu també ha donat cabuda a tota aquella gent que únicament ha vingut a estiuajar, ja siguin estrangers o bé catalans.

S'ha de considerar que aquest estiu han estat molts els qui han vingut a passar-lo entre nosaltres. Prova d'això és que resultava difícil trobar una casa per llogar, i això que les rendes s'han cotitzat bé, fins arribar a pagar prop de les trenta mil pessetes mensuals. Però, per un mes a l'any es pot pagar qualsevol quantitat.

Gent acollidora

Davant aquest fet, podríem treure perfectament una conclusió, que creim que ens ha d'alegrar a tots. Aquesta seria ben senzilla. El caràcter acollidor i la bona atenció que es dona als visitants, és un fonament vàlid per elegir el poble com a lloc de vacances. Això ens ha de servir per augmentar la nostra acollida, que sempre ens ha caracteritzat, i per estimular a qui correspongui a programar l'estiu a Campanet.

Joan Pons Pol

PETITS ANUNCIS

EN VENDA

Solar 230 metres quadrats (14 d'en front). Confronta carrer R. Llull i Jaume I. Facilitats de pagament. Telèfon: 51 63 69.

EN VENDA casa de dos pisos i corral, c. de la Creu, 27 telèfon 20 57 70

.....
EN VENDA cotxeria c. de Son Cabot. Tel.: 291284 (de 4 a 6)

ESTANC

I

PAPERERIA

MARIA GELABERT

LIBRES
I MATERIAL
ESCOLAR

AGENDA DE LA VILA

NAIXEMENTS

- Maria Antònia Alemany Gelabert, filla de Miquel i Joana Anna.
- Asier-Karim Ribera Gamarra, fill de Maria del Carmen i Fernando.
- Joan Munar Pons, fill de Joan i Joana.
- Arnau Solivelles Estrany, fill de Miquel i Catalina.
- Gabriel Joan Martorell Capó, fill de Catalina i Jeroni.

DEFUNCIONS

- Maria Reinés Horrach.
- Margalida Bonnin Perelló.
- Antònia Pons Serra.
- Onofre Pons Mir.

Conversa amb

MADÒ FRANCINA "COVANIERA"

Vaig néixer a Campanet. Ara tenc 92 anys i som de ses més veies des possible. Mumpare, al cel sia, feia de caminer, d'això de carreteres. Li deixaren una casa veia en es Carrer Major i la va vendre i en va fer una de nova en es Carrer des Sol. I també va comprar una corturada de terra a S'Alqueria. Mumpare, al cel sia, feia feina dins la casa i pes camp. A ca seva li deixaren un cortó de terra.

De petita, a set anys, ja guardava al.lots. Llavors vaig anar a costura a ca ses monges a aprendre ses oracions. Ensenyaven tota sa Doctrina, en mallorquí. No sé llegir ni escriure, no més coneec qualche lletra, però d'escriure res. Llavors vaig anar a fer de teta a una possessió que li diuen Son Bosc, que està en es Puig d'Inca. Una dona que li deien Madò Caubeta estava a Son Bosc per majorala i li varen dur una nina i jo hi vaig anar de teta. Jo guarda va sa nina, escurava i agrenava sa casa. Cobrava dues pessetes cada mes. I de tant en tant me feien qualche regalo.

FEINES I JOCS

Mumpare, quan el feren caminer, va haver d'anar a Ciutadella. Però un capellà d'Alaró que li deien s'Ecònomo de Son Corró li va posar una mica de bo i el destinaren a Vilafranca. I de Vilafranca el passaren a Petra. I en aquell temps hi havia hagut sa Guerra de Cuba. I d'un jove de Petra que havia anat a Cuba no en sabien noves ni notícies. I un dia es batle de Petra va rebre una carta que tal dia anassen a esperar aquest jove en es tren, àmb tota sa banda de música. I a sa mare no li digueren res i quan va veure que es seu ffill arribava, va caure acubada devora sa via. I a'n aquest jove que tornava de Cuba el feren caminer de Petra. I mumpare se'n va anar a Pollença. Noltros vàrem

estar devers dos anys a Petra. I llavors tornàrem a Campanet.

De nineta m'agradava molt jugar. Saps que n'hi havia de jocs! Jugàvem a un que se diu "pampí" i fèiem un rotlo, posàvem un test i botàvem. Moltes vegades fèiem casetetes o botàvem amb sa corda. Anàvem molt a s'Era de Son Bordoy. Ets al.lots hi anaven a jugar a teia. També s'hi feien bregues de galls. I de vegades fermaven un confi i se provaven a veure qui el matava primer a pedrades.

Vaig anar moltet de temps a fer cadires a Can Murtó, que llavors era sa darrera casa des Carrer des Sol. L'amo En Murtó feia moltes cadires de bova. I amb un carro les duia a vendre a Santa Margalida i Alcúdia. Es fuster duia ses cadires de fusta i noltros la cordàvem amb bova. De S'Albufera mos duien sa bova ja xepada i banyada. Per cordar cadires de bova teníem una eina de fusta amb punta que se diu "s'atracador". Que fèiem cadires només érem l'amo En Sebastià Murtó, sa seva dona i jo. Jo devia tenir devers quinze anys. Però es temps de figues deixava anar ses cadires i me n'anava a collir figues i guanyava catorze pessetes amb so mes.

LA VIDA D'UNA CRIADA

De vegades, ja de petita, anava a collir oliva a Biniatró. I quan no tenien criada jo feia de criada fins que en trobaven una que els agradàs. Es senyor era Don Antoni Bennàsser, que llavors tenia molt de nom. Ses criades havíem de tenir esment que sa casa estigués sempre neta i adesada. Noltros fregàvem sa casa i rentàvem sa roba. Per rentar hi posàvem sabó fluix. Només posàvem cendra quan havíem de fer bugada. Per fer bugada primer renten sa roba. Llavors posàvem sa roba rentada dins un cossi, amb garrots voltant. Primer hi poses sa roba i llavors damunt aquesta roba hi posen una taleca amb cendra. I damunt hi posaven un cos de gerricó. Encalentíem aigo dins una caldera. I amb un buidador agafàvem s'aigo calenta de sa caldera i la tiràvem dins es cossi. I per un canó, aquesta aigo tornava des cossi a sa caldera. Per fregar la casa només empleàvem aigo. No era com ara que hi ha tantes coses!

Vaig cordar cadires dos o tres anys. I quan tenia devers denou anys me'n vaig anar per criada a Biniatró. Allà ses criades no mos aixecàvem molt prest: devers les vuit. Teníem bona vida. Berenàvem de pa amb sobrassada, de pa amb oli o de lo que volíem. Es senyor mos mantenia. I mai mos deien: "Heu de menjar això o allò". Menjàvem lo que volíem. I es migdia dinàvem de lo mateix que es senyors. I de vegades menjàvem cuinat amb sos missatges. Menjàvem xot, pollastre, ous... Qualque pic feien un aguiat de carn. De fruita n'hi havia molta a Biniatró i en menjàvem a voler. Ses criades amb això des menjar estaven bé. Menjàvem com es senyors. I ben segur que menjàvem molt millor que la majoria de la gent.

De criada guanyava unes devuit pessetes cada mes. Però pories avançar un duro! Com que anaves mantenguda! Record que me vaig comprar aquesta tumbaga que duc i me costà setze pessetes. I de vestir ses criades anàvem com s'altra gent de sa possessió: duíem mocador, faldes i gipó. I a ses menjades bevíem aigo i vi. Es vi el duien de Campanet. Hi havia dos cellers: Can Prom a Son Massanet i Can Monjó a Sa Plaça. Estàvem molt bé!

A Biniatró molts de vespres sopàvem de sopes. I es senyors també: igual

que noltros. També solíem menjar mel perque a moltes bandes hi havia caseres d'abeies. A Biniatró n'hi havia. I mumpare en tenia a Son Vila i a S'Alqueria. De peix també en menjàvem. En duien a Sa Plaça de Campanet i en compràvem.

En aquell temps es senyors no feien feina. Es senyor tenia a Biniatró tres criades i una cuinera, que era pollencina. Ses criades fregàvem sa casa, rentàvem sa roba, planxàvem i cosíem. Això d'anar a comprar menjar era cosa de sa cuinera. I formatjar i fèr mantances tampoc eren coses de ses criades! Es senyors estaven bé perque tenien de tot: bones peces de formatge, mataven un bon porc...

En s'hivern, senyors i criades mos n'anàvem a viure a Palma, perquè ses nines havien d'anar a'n es col·legi. D'estiu senyors, nines i criades vivíem a Biniatró. Però es dissabte es cotxer preparava sa galera des senyor i pujàvem a Campanet, i estàvem a sa Posada de Biniatró, en es Carrer de Sant Miquel, fins que es dilluns tornàvem a Biniatró.

A Palma mos aixecàvem devers les vuit. Mai vaig fer res de sa cuina: rentar, planxar i fregar la casa. Es senyors tenien cinc nines i un nin: hi havia feina! Ses criades de Palma solíem passejar pes Born. Es senyor de Biniatró tenia sa casa devora Montision.

Es senyors de Biniatró no eren molt vetladors. Llavors no hi havia electricidat a

Campanet. La posaren quan jo tenia vint i pico d'anys. Venia des Gorg Blau. Record que a ca nostra la posàrem i mos costà nou pessetes. A Biniatró teníem llums de petròlio. I dins sa cuina, llums d'oli.

Sa vida d'altre temps era molt diferent d'ara! Altre temps quan s'aixecaven posaven un poc d'aigo dins un ribell i un poc de sabó a sa tovaiola i se rentaven sa cara i res pus. I ara saps que n'han de menester de coses! En aquell temps ni es senyors tenien això de dutxes i banyos que hi ha ara.

M'agrada molt anar a l'església. Solia anar a missa primera. I molts d'anys a Lluc a peu per Sant Llorenç. Mos aplegàvem tres o quatre i anàvem a Lluc a peu. Allà mos donaven carbó i sabó. I mos deixaven olles, plats i llençols. Record que vaig anar a sa bendició des primer i des segon misteri.

(Aquesta conversa amb Francesca Cànaves i Alzina "Covanera" fou gravada a Campanet per Damià Ferrà-Ponç el 17 d'agost de 1981. L'entrevistada nasqué a Campanet el 27 d'agost de 1889 i morí a Palma el 18 de desembre de 1981)

Des del començament de l'estiu els mallorquins ja podem veure TV-3. Aquest fet representa una victòria important per a les entitats i els ciutadans que durant més d'un any han reivindicat el dret a poder veure una TV que parlàs en la llengua pròpia de Mallorca. Han estat, però, les gestions de l'Obra Cultural Balear, llargues i complicades, i les aportacions econòmiques de les institucions ---Comunitat Autònoma, Consell Insular de Mallorca, Ajuntament de Palma,...---i de moltíssims ciutadans, alguns d'ells de Campanet, el que han fet possible que les imatges i les paraules de la televisió autònoma catalana arribassin a les nostres cases.

Ara ja hem pogut comprovar que es tracta d'un canal de TV que ofereix una programació diversificada, de qualitat i semblant pel seu contingut a la de qualsevol altre canal europeu. Hi podem trobar informatius, pel·lícules, telefilms, concursos, programes musicals, dibuixos animats,... I tot això en català, en un català perfectament en tenedor pels campaneters i mallorquins en general. Únicament unes poques dotzenes de paraules els poden semblar estranyes a aquells telespectadors que no tengueren l'oportunitat d'estudiar a l'escola la seva llengua. Sentir que na Sophia Loren o n'Alain Delon o en John Wayne parlen en català pot resultar xocant en un primer moment però molt aviat, quan la nostra oïda ja n'hagi fet costum, ens semblarà del tot normal, i fins i tot com a més pròxim.

A Campanet les imatges de TV-3 es reben, en general, prou bé, depèn de l'antena familiar o de la situació de la casa. Pròximament, però, millorarà la recepció ja que a l'hivern hi ha manco interferències i, a més a més, al repetidor d'Alfàbia, que encara funciona en període de proves, se li faran una sèrie d'ajustaments tècnics.

Són moltes les persones del nostre poble que ja miren la TV-3 amb una certa regularitat. Tenen un seguiment bastant massiu els capítols de la sèrie Dallas, les pel·lícules, els dibuixos animats i els informatius. També compta amb seguidors el programa d'Àngel Casas. Foren molts els qui miraren els resums dels partits del Barça al torneig Joan Gamper.

Hem cregut que podria interessar als lectors d'aquesta revista conèixer un avanç de la programació de TV-3 per al mes de setembre. Així i tot, volem recordar que setmanalment l'anuncien la majoria de revistes estatals i els diaris "Avui" i "El País" i diàriament en donen compte els quatre periòdics mallorquins. Vegem alguns dels programes que per una o altra cosa poden tenir interès.

INFANTIL

Cada dia a les 19'45, dins el programa Fes Flash!, donen dibuixos animats que tenen com a protagonistes a personatges ben coneguts: Tarzan, Superman, Tin-Tin, Batman,.....

Dia 11, a les 16 hores, la pel·lícula Oscar, Kina i el làser.

PEL·LÍCULES

<u>Dia</u>	<u>Títol</u>	<u>Director</u>	<u>Intèrprets</u>
7	La Camperola	Vittorio de Sica	Sofia Loren
8	Ulisses	M. Camerini	Kirk Douglas
9	El cas Savolta	A. Drove	Ovidi Montllor
11	Dersu Urzala	A. Kurosava	Yuri Salomin
13	Siammo donne	Visconti/Rossellini	Ingrid Bergman
14	La ciutat cremada	Antoni Ribas	Xabier Elorriaga
15	El vol de l'aguila	Budd Botticher	
20	Ocaña, retrat intermitent	Ventura Pons	José Pérez Ocaña
21	L'assassinat d'un magistrat	D. Damiani	Franco Nero
22	So this is Paris	Richard Quine	Tony Curtis
23	Rocco i els seus germans	Luchino Visconti	Alain Delon
30	Come setembre	Robert Mulligan	Rock Hudson Gina Lollobrigida

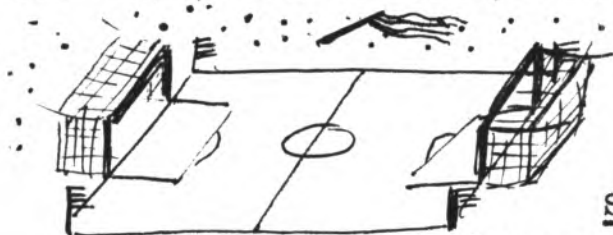
MUSICAL

Dia 11 s'oferirà en diferit el recital que en Lluís Llach va donar fa uns mesos al Camp Nou davant més de cent mil persones.

El mateix dia Josep Carreras interpretarà West side story amb l'acompanyament de Leonard Bernstein.

Cada dimarts, a les 21'30, emissió del programa Àngel Casas Show que combina les actuacions musicals d'estil més divers amb entrevistes a personatges populars.

Pròximament, TV-3 oferirà programes monogràfics dedicats a Tomu Penya, Joan Bibiloni, Maria del Mar Bonet,...

SÈRIES

Quant a les sèries per capítols, cal dir que dia 10 de setembre s'acabaran els episodis diaris de Dallas però la història dels membres de la Ewing Oil continuarà la nit dels diumenges.

Dia 29 d'agost començarà la sèrie de quatre capítols El tinent acusat, guanyadora de la Nimfa d'Or del Festival de TV de Montecarlo 1985. Durant tres dijous successius de setembre podrem seguir els embolics d'un grup de militars joves, dels quals un mor enverinat, a la Viena de 1909.

En substitució de Dallas, dia 11 de setembre se començarà a emetre, cada dia a les 15'15, una sèrie brasilera de 178 capítols que ha tengut un gran èxit al Brasil i Itàlia. Es titula Dancing days (Dies felicos) i és un melodrama ambientat en el Brasil actual, protagonitzat per Sonia Braga.

ESPORTS

Cada diumenge a les deu i mitja el programa Gol a Gol amb un resum dels principals partits de la primera divisió i especialment del partit del Barça.

ESPORTS

ELS ESPORTS A LES FESTES DE SANT VICTORIA.

Si qualque cosa destaca del programa de les passades festes de St. Victorià és, sense cap dubte, l'esport. Començant pel torneig de futbol -que s'ha desenrotllat durant el mes de juny i principis de juliol-, el mini-marathon, el campionat de tir de colomí, corregudes de ca'alls, carreres de "karts" i finalment el partit de bàsquet.

FUTBOLET: "ES FORN NOU" GUANYADOR.

El torneig de futbol, que s'ha desenrotllat durant el mes de juny i principis de juliol, ha comptat amb la presència de 7 equips locals, la majoria d'ells reforçats per jugadors locals, i GESa d'Inca. Des d'un principi ja es va preveure que la lluita final pel títol es decidiria entre l'equip "Es Forn Nou" i "Renault", ambdós integrats per jugadors quasi-professionals que marcaven les diferències amb els altres equips. Malgrat la sorpresa que va representar la derrota de "Renault" davant de "Cas Reto", a la darrera jornada només els dos equips esmentats primerament tenien opció a la victòria final. L'enfrontament entre ells en aquesta darrera jornada, amb el resultat d'empat a 3 gols, donà el títol al "Forn Nou", equip que va esser el més regular de la competició, però que va comptar amb l'ajuda arbitral -decisiva-, que li va permetre empatar un partit que per mèrits havia de perdre, i va privar així a "Renault" de la possibilitat d'un desempat per a la conquesta del títol

BASQUET: HOMENATGE A RAFAEL RULLAN.

El dia de St. Victorià, l'equip de bàsquet de la nostra vila s'enfrontava a "La Gloria" d'Inca, que juga a la segona divisió nacional. Els locals es varen veure reforçats amb la presència dels jugadors Rafael Rullan, Indio Díaz i Beirán, tots ells de la primera divisió nacional. El partit es va celebrar, aprofitant la presència de Rullan, per fer-li un homenatge a nivell local, com a millor jugador mallorquí de tots els temps. L'ocasió també serví per a donar a conèixer l'equip local de forma oficial. L'encontre fou molt entretingut i espectacular. Destacaren els rebots -tan ofensius com defensius- d'en Rullan, la rapidesa al joc d'Indio Díaz i la tècnica de Beirán. Quant als jugadors locals, cal destacar sobretot la bona tasca d'en Biel Caminer i d'en Pere Siquier, encara que no tengueren temps de demostrar les seves qualitats. Acabat el partit, amb nombrós públic que disfruta amb el joc, es lliurà una placa d'homenatge a Rullan.

TORNEIG de TENNIS de TAULA

Els dies 25 i 24 d'agost es celebrà el IIon Torneig de Tennis de Taula organitzat per la Delegació de l'Obra Cultural Balear. Hi hagué una trentena d'inscrits i l'arbitratge del torneig estigué a càrrec del senyor Iban Plomer, secretari i jugador del C.T.T. Tramuntana (Port de Pollença) de primera regional. El torneig per als locals i la competició entre jugadors externs creà una bona expectació als locals de Sa Rectoria.

El torneig per a jugadors locals

Els inscrits foren repartits en tres grups d'acord amb els resultats d'un sorteig i la designació prèvia d'uns caps de sèrie. Els semifinalistes del grup A foren en Jaume Ordinas i en Toni Aguiló i els del grup B foren en Iban Amengual i en Joan Tortella. Els resultats de la fase final del torneig foren els següents:

Semifinals: Jaume Ordinas - Joan Tortella (4-5)
Toni Aguiló - Iban Amengual (5-0)

3er i 4art classificat: Jaume Ordinas - Iban Amengual (3-0)

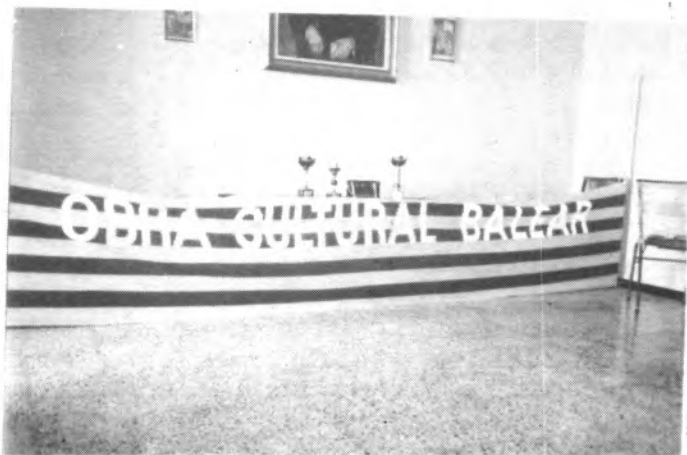
Final: Joan Tortella - Toni Aguiló (1-0).

Exhibició de jugadors externs

El capvespre del diumenge hi hagué una magnífica exhibició d'una sèrie de jugadors i equips de fora poble. Tots plegats demostraren que el ping-pong és un esport hermós, espectacular i emocionant. Un esport capaç de crear afecció. Vegem els resultats d'aquestes partides. Entre el campió i el subcampió infantil de Balears, en Miquel Àngel Serra i en Pere Muñoz, resultà guanyador el primer per 21-19, 21-19 i 21-14.

En l'enfrontament entre el C.T.T. Tramuntana i el C.T.T. Sa Quatera (Inca) resultà guanyador l'equip inquer integrat per Jordi Ramis, Marià Mérida, Josep Maria Mérida i Josep Antoni López. Els components del Tramuntana eren en Pere Muñoz, en Iban Plomer i en Francesc Soler. El resultat general fou 6-3, i de 13 jocs a 8.

Tots els participants demostraren esser uns virtuosos d'aquest esport i feren passar una bona estona als espectadors.

1ª Pujada

al PORT d'ULLARÓ

El 23 d'agost a l'horabaixa, el poble sortia al carrer. No, no s'havia produït cap terratrèmol. Simplement començava la carrera ciclista - més espectacular realitzada a Campanet en molts d'anys. L'èxit de la carrera tenia un nom propi: en Nadal March. Per a mobilitzar la gent no és suficient l'organització d'activitats, sinó que es fa necessari un carisma especial per aplegar la gent entorn d'una activitat, i no hi ha dubte que en Nadal té aquesta qualitat. Ja ho va demostrar fa uns anys amb l'organització de les carreres de caragols i ara ens ho ha confirmat amb l'èxit d'aquesta pujada.

53 participants, que durant dos mesos havien estat entrenant per poder aguantar la prova, varen prendre la sortida. El recorregut de 8.400 metres començava al Bar dels germans March i continuava cap a Sant Miquel, Petxino, Raval de Son Pocos, Camí Blanc, carretera de Sant Miquel fins a Ullaró i, travessant el carrer de Son Massanet, tornava arribar al bar.

El punt decisiu de la carrera era el que varen anomenar Port d'Ullaró -pujada molt empinada que es feia molt difícil per a corredors no gaire experimentats-. A les 19'30 es donava la sortida conjuntament per a totes les categories i, tot d'una, varen quedar clarament delimitades les posicions: els físicament més preparats es col·locaren als primers llocs, mentre les dones tancaven la carrera. Com s'esperava, molts de corredors que varen fer un esforç superior a les seves possibilitats a la baixada i pla, varen acabar les forces i varen haver de pujar a peu el "port d'Ullaró". Alguns ja no pogueren pujar la costa de "Can Serrano". De totes maneres, o bé a peu o pedalejant, tothom aconseguí arribar, que era el que importava.

El guanyador absolut fou Joan Bennàsser "de Casellés", amb un temps de 12 minuts i 10 segons, seguit de prop per Andreu Mairata i Joan A. García. Aquesta és la classificació:

- 35-45 anys: 1. JOAN BENMASSER
2. ANDREU MAIRATA
3. JOAN A. GARCIA
- 30-35 anys: 1. TOMAS VALCANERAS
2. PERE PONS (Budec)
3. FRANCESC AGUILO
- 46-90 anys: 1. TOMEU PICOLINS
2. BIEL SIQUIER
3. PERE REINES (Beneta)
- DONES: 1. MARIA MARTORELL
2. FRANCESCA QUART
3. MARIA MORELL

La festa acabà amb un sopar a Menestralia. Es lliuraren els trofeus als guanyadors i la "Vasconia" amenitzà la festa fins a altes hores de la matinada.

Francesc Aquiló

Les dones varen agrair la tasca d'en Nadal March amb un ram de flors

